

Pressemeddelelse Luxembourg, den 27. april 2021

Revisionsrettens første analyse på et ukortlagt område: risici og udfordringer i forbindelse med finansielle bidrag fra lande uden for EU til EU og en række medlemsstater

Flere lande uden for EU yder finansielle bidrag til EU og medlemsstaterne. Forvaltningen af disse bidrag er forbundet med risici, hvoraf nogle skyldes brexit. Det forklarer Den Europæiske Revisionsret i sin første omfattende analyse om dette mindre kendte emne, som den offentliggør i dag. Landene i Den Europæiske Frihandelssammenslutning (EFTA) yder også finansielle bidrag direkte til visse EU-medlemsstater som led i pakkeaftaler, der blev forhandlet på plads, da landene fik adgang til EU's indre marked. Disse bidrag medfører en række centrale udfordringer, da det skal sikres, at de modsvarer fordelene ved at få adgang til det indre marked, og at de er komplementære med EU's aktioner, samtidig med at risikoen for dobbeltfinansiering begrænses.

Ca. 1 % af EU's indtægter kommer fra bidrag, der betales af 18 lande uden for EU. De udgjorde ca. 7 milliarder euro over perioden 2014-2019; Schweiz og Norge (2,2 milliarder euro hver), Tyrkiet (1,3 milliarder euro) og Israel (1 milliard euro) var de største bidragsydere. Med disse finansielle bidrag får landene uden for EU adgang til EU-programmer og -aktiviteter, f.eks. Horisont 2020 eller Erasmus+. Ud over disse bidrag, der betales direkte til EU, betaler de fire EFTA-lande (Island, Liechtenstein, Norge og Schweiz) gennemsnitligt 0,5 milliarder euro hvert år direkte til en række EU-medlemsstater; disse bidrag skal supplere EU's samhørighedspolitik ved at mindske de sociale og økonomiske skævheder i EU og i Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde.

"Med denne analyse sigter vi mod at give et samlet billede af de stort set ukendte finansielle bidrag, ikke-EU-landene yder direkte til EU og en række medlemsstater," siger

François-Roger Cazala, det medlem af Den Europæiske Revisionsret, der er ansvarligt for analysen. *"Gennem vores arbejde belyser vi for første gang de udfordringer, EU står over for i forbindelse med disse bidrag og deres forvaltning."*

Formålet med denne pressemeddelelse er at gengive hovedbudskaberne i Den Europæiske Revisionsrets analyse. Analysen i sin helhed kan fås på eca.europa.eu.

ECA Press

12, rue Alcide De Gasperi – L-1615 Luxembourg

E: press@eca.europa.eu @EUAuditors eca.europa.eu

En af disse udfordringer er at fremme gennemsigtighed og ansvarlighed i den interesserede offentligheds og budgetmyndighedernes interesse gennem regelmæssig og detaljeret rapportering, der for hvert ikke-EU-land viser bidragene til de enkelte EU-programmer eller -aktiviteter.

EU-revisorerne fremhævede en anden central udfordring, som på kort sigt er at håndtere brexits indvirkning på ikke-EU-landenes bidrag til EU. Brexit vil føre til en generel stigning i ikke-EU-landenes bidrag på grund af den indvirkning, brexit vil have på beregningerne af de individuelle bidrag.

Revisorerne fremhæver også udfordringer i forbindelse med de bidrag, der betales direkte af EFTA-landene til en række EU-medlemsstater (dvs. ikke til EU-budgettet), og som EU-institutionerne ikke fører direkte tilsyn med. Med disse bidrag opnår EFTA-landene ret til at deltage i EU's indre marked. I forhandlingerne om bidragene tages der i en vis grad hensyn til de fordele, disse lande opnår ved deres deltagelse i det indre marked, men de samlede bidragsbeløb er resultatet af en politisk aftale, og ingen særlig metode ligger til grund for deres beregning. Udfordringen for EU består i at sikre, at disse finansielle bidrag modsvarer fordelene ved at få adgang til det indre marked, når der fremover forhandles om de finansielle bidrag med disse lande.

Med hensyn til gennemførelsen af de bidrag, der betales direkte til en række EU-medlemsstater, findes der to særskilte lovgivningsmæssige rammer og ordninger for forvaltning, rapportering, intern kontrol og revision (Norges/EØS' tilskud og Schweiz' bidrag til det udvidede EU). De supplerer EU's samhørighedspolitik, der er baseret på et tredje sæt af forskellige forordninger og procedurer. I en række medlemsstater findes der således tre forskellige forvaltningsordninger, der er rettet mod de samme politikmål. Den største udfordring for den komplekse sameksistens mellem de tre forvaltningsordninger er at opfylde behovet for effektiv koordinering, så komplementariteten kan maksimeres, og risikoen for dobbeltfinansiering af aktioner begrænses.

Baggrundsoplysninger

Den periode, vi analyserede i denne finansielle oversigt, er 2014-2019. Analysen omhandler bidrag til EU-programmer og -aktiviteter - hvor vi tager udgangspunkt i Horisont 2020 og Erasmus+ (som de største bidragsmodtagere) - og de bidrag, som EFTA-landene betalte direkte til en række EU-medlemsstater (som udgør betydelige beløb). I analysen ser vi også på de bidrag, der ydes direkte til medlemsstaterne, dvs. tilskud fra EØS/Norge og bidrag fra Schweiz.

De 18 ikke-EU-lande, der bidrog til EU-budgettet i perioden 2014-2019, var landene i Den Europæiske Frihandelssammenslutning (EFTA) (Island, Liechtenstein, Norge og Schweiz), EU-kandidatlandene (Albanien, Montenegro, Nordmakedonien, Serbien og Tyrkiet), potentielle kandidatlande (Bosnien-Hercegovina og Kosovo), de lande, der er omfattet af den europæiske naboskabspolitik (Armenien, Georgien, Israel, Moldova, Tunesien og Ukraine), og Færøerne.

Dette er ikke en revisionsberetning, men en analyse, der er baseret på offentligt tilgængelige oplysninger, som er indsamlet specifikt til formålet frem til december 2020.

Revisionsrettens analyse "Finansielle bidrag fra lande uden for EU til EU og medlemsstaterne" kan fås på Revisionsrettens websted (eca.europa.eu) på 23 EU-sprog.

Pressekontakt

Revisionsrettens pressekontor: press@eca.europa.eu